

عنوان مقاله:

عفت در اشعار «الشاب الطريف»

محل انتشار:

شانزدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش‌های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده‌گان:

حسن ثابت فرد - فارغ التحصیل کارشناسی ارشدربان و ادبیات عرب دانشگاه پیام نور شهرستان نورآباد ممسنی

ولی بهاروند - استادیاردانشگاه شهید چمران اهوازربان و ادبیات عربدانشگاه چمران اهواز

خلاصه مقاله:

عفت «از واژه‌های ریشه داری در شعر و ادبیات بوده که از دیرباز در آثار شاعران عرب، توانسته جایگاهی ویژه را مختص خود کند. عفت به معنای پاکدامنی و خوبیشتن داری؛ دارای عناصری است که با مصادیقی که از آن جلوه‌گر می‌شود؛ تمام اصول انسانیت را، در بر گرفته و با شخصه‌های گوناگون ش در شعر عربی بویژه در غزلیات و مذیحات، خودنمایی می‌کند و از مهم ترین عناصر و مصادیق آن می‌توان به عفت در چشم، گفتار و رفتار، اشاره نمود؛ تاریخ دوره مملوکی شاهد حضور شاعران بسیاری است که دیوان ایشان سرشار از مطالب بی‌مایه بوده که نمودهای فساد، هوی و هوسرانی در آن‌ها به فراوانی دیده می‌شوند. طرز نگاه و دیدگاه آنان نسبت به زنان و استفاده از آنان به عنوان یک ابزار مادی، را به تصویر کشیده‌اند؛ که البته اوضاع سیاسی اجتماعی، اقتصادی تأثیر بسزایی در این اشعار داشته است. ولی با این اوصاف در این میان شاعرانی قرار داشته که از عفت، پاکی، تقدس، زهد، پرهیزگاری و خوبیشتن داری در شعرشان، سخن گفته‌اند و پژوهش حاضر با بهره‌گیری از روش توصیفی و بر مبنای استخراج، دسته بندی و تحلیل اشعار مربوط به عفاف و جلوه‌های آن در دیوان شاعری برجسته از این دوره به نام «الشاب الطريف» پرداخته است. با ضرورت این که به دنبال بررسی برخی از مهم ترین جلوه‌های عفت در شعر این شاعر، می‌توان مفهوم عفت در اصطلاح، قرآن و در نگاه علمای اسلام اخلاق و اهل ادب، مورد بررسی قرارداد. و نمودها و مصادیقی از این واژه را در برخی از اشعار ناب و برحسته از این شاعر توانمند دوره‌ی مملوکی مورد مشاهده و بررسی قرار داد.

كلمات کلیدی:

عفت، شاب طريف، عفت زبان، عفت رفتار.

لينك ثابت مقاله در پايگاه سيويليكا:

<https://civilica.com/doc/2028212>

